

מ"ת 10593/11/14 - מדינת ישראל נגד גבריאלי ביטון

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2014

מ"ת 10593-11-14 מדינת ישראל נ' ביטון(עציר)

בפני	כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר
מדינת ישראל	
ע"י ב"כ עו"ד	
נגד	
גבריאלי ביטון (עציר)	מבקשת
ע"י ב"כ עו"ד חמאדה מסרי	משיב

החלטה

בקשה למעצר עד תום ההליכים

כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים על פי סעיף 21 (א)(1)(ב) לחוק סדר דין פלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו 1966, וזאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה. נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי תש"ל 1970.

ראיות לכאורה:

מחומר החקירה בתיק - 525935/2014 את"ן תל אביב, מצטיירת תמונה לפיה קיימות ראיות טובות בידי התביעה לכאורה, כדי להביא להרשעתו של המשיב בדיון.

על פי הראיות, בתאריך 28.11.2014 בשעה 13:30 או בסמוך לכך נצפה המשיב נוהג ברכב פרטי, מסוג יונדאי מספר רישוי 72-658-78 ברח' ג'סי כהן סמוך לבית מס' 5 בחולון. בעת שהוא רשום כפסול לנהיגה למשך 36 חודשים, על ידי בית משפט לתעבורה בתל אביב בתיק מס' 560711, בנוסף המשיב מופיע כפסול לנהיגה על ידי משרד הרישוי בתיק מס' 19903140525, לצמיתות.

בעקבות מידע מודיעיני שהתקבל במשטרה על כך שהמשיב נוהג ברכב מסוג ג'יפ יונדאי שחור כשהספרות האמצעיות 658- על אף עונש הפסילה אותו הוא מרצה, נשלחו שני שוטרים למקום. השוטר עבדאללה שהיה לבוש בבגדים אזרחיים וסייר רגלי במרכז המסחרי ברחוב התנאים 3 בחולון, שם זיהה לראשונה את רכבו של המשיב, ג'יפ שחור מסוג יונדאי מס' לוחית זיהוי, 72- 568 - 72 השייך לבתו של המשיב, סיוון, חונה במקום.

השוטר הנוסף, שלמה מזרחי אשר נהג בניידת בסמוך למקום, התמקם ברחוב אילת עם רחוב התנאים כשפניו לכיוון

עמוד 1

דרום, ראה במסוף המשטרתי את תמונת המשיב, ושלח אותה לשוטר עבדאללה למכשיר הטלפון הנייד שלו, על ידי אפליקציית "ווטסאפ".

לאחר כשעתיים לערך הבחין השוטר עבדאללה כי המשיב נכנס לתוך הג'יפ האמור והחל בנסיעה בכיוון רחוב התנאים, מיד יצר קשר טלפוני עם השוטר מזרחי, והודיע לו כי המשיב נצפה נוהג, אך אינו ידע להיכן, מאחר ואינו מכיר את האזור.

השוטר מזרחי הבחין אף הוא בג'יפ ובו נוהג המשיב מגיע לצומת הרחובות התנאים- אילת, שם פנה המשיב ימינה לרחוב ג'סי כהן, לכיוון מזרח.

השוטר מזרחי אסף את השוטר עבדאללה לניידת ומיד החלו בסריקות לאיתור הרכב, למרות שהשוטר מזרחי הבחין כי המשיב נסע לכיוון ג'סי כהן הם ביצעו סריקות ברחוב האמורים בעקבות טעות של השוטר עבדאללה אשר הנחה את מזרחי לנסוע לכיוון אחר, ובכך אבד קשר העין עם הג'יפ.

משלא אותר הג'יפ נסעו השוטרים לרחוב ג'סי כהן, מקום בו השוטר מזרחי הבחין בו מלכתחילה. כשהגיעו לרחוב ג'סי כהן הבחין השוטר מזרחי בצד שמאל לכיוון מערב שוב ברכבו של המשיב ובתוכו המשיב אשר נהג ברכב.

בזמן שהיו בנסיעה ממול רכב המשיב ברחוב ג'סי כהן לכיוון מזרח, הבחין המשיב בשוטרים, פנה בנסיעה שמאלה לכיוון "סופר נסי", כאשר השוטרים דולקים בעקבותיו. המשיב החנה את הג'יפ במקום האסור לחנייה על המדרכה, כאשר השוטרים בעקבותיו.

לאחר שהחנה את רכבו על המדרכה כאמור, החנה השוטר את הניידת לידו, והבחין כי הנהג על פי התמונה שהוצגה במסוף הניידת הוא אכן המשיב. מיד כשניגש אליו הבחין השוטר מזרחי, כי המשיב נראה מבוהל ומתנשף בכבדות, כיבה את הרכב והמשיך לשבת מאחורי ההגה במושב הנהג, מיד אמר מבלי שנשאל "לא נהגתי".

השוטרים הודיעו למשיב כי הוא נצפה נוהג בזמן פסילה, המשיב הכחיש את האמור, וטען כי הם טועים, לאחר שביקשו את מפתחות הרכב הרים אותם המשיב מעל מושב נוסע קדמי.

בסופו של יום ולאור האמור לעיל נעצר המשיב בחשד של נהיגה בזמן פסילה.

קיימת תשתית ראייתית מוצקה, לכאורה, להוכחת האישומים המיוחסים למשיב: דו"חות פעולה מפורטים של השוטרים שהבחינו במשיב נוהג בג'יפ האמור, בשלושה מועדים שונים:

1. השוטר עבדאללה, הבחין במשיב נוהג לראשונה ליד המרכז המסחרי נכנס לרכב ונוהג " **הבחנתי בחשוד שהוא לבדו, נכנס לג'יפ שאתו הייתי בקשר עין כל הזמן הזה, והחל בנסיעה.**" (עמ' 2' שורות 13-14 לדו"ח הפעולה אותו ערך).

2. השוטר מזרחי, הבחין בו נוהג לראשונה בצומת הרחובות, אילת התנאים עת הגיע לצומת מרחוב התנאים ופנה ימינה לכיוון ג'סי כהן, לכיוון מזרח. " **הרכב בו גבי הגיע לצומת התנאים אילת, הבחנתי שלקח ימינה לרחוב ג'סי כהן לכיוון מזרח**" (עמ' 2' שורות 6-7 לדו"ח הפעולה אותו ערך).

3. השוטר מזרחי, הבחין לאחר איבוד קשר העין (עקב הטעות בכיוונים) במשיב נוהג בפעם השניה, ברחוב

ג'סי כהן "כשהסתכלתי לצד השמאלי לכיוון מערב הבחנתי שוב ברכב החשוד ובו נהג לבד....כנראה שגבי הבחין בי כי הייתי מולו כשהוא על רחוב ג'סי כהן למערב, פנה שמאלה לכיוון סופר נסי שם החנה על המדרכה". (עמ' 2' שורות 11-13 לדו"ח הפעולה אותו ערך).

נגד המשיב עומד ותלוי פסק דין המקפל בתוכו מאסר מותנה לתקופה של 10 חודשים, למשך שלוש שנים, אם ינהג בזמן פסילה, או ללא רישיון נהיגה תקף, או תחת השפעת משקאות משכרים. פסק הדין ניתן ביום 13.10.13, בנוכחות המשיב.

עילת המעצר- מסוכנות:

המשיב אוחז ברישיון משנת 1986 וצבר לחובתו 56 הרשעות קודמות, בין היתר, נהיגה בלא זהירות וגרימת תאונת דרכים, שתי עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ברמזור אדום, אי ציות להוראת שוטר. בנוסף לכך למשיב קיים גם עבר פלילי שכולל בין היתר, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים, אי קיום צו בית משפט, החזקה ושימוש בסמים, ועוד.

כנגד המשיב עומד ותלוי מאסר מותנה בר הפעלה בן 10 חודשים, בתיק מס' 147-02-12 של בית משפט לתעבורה תל אביב. **נראה לעין כי מאסר מותנה זה לא היווה גורם מרתיע או מרסן.**

הדברים מדברים בעד עצמם באשר למידת המסוכנות הטמונה מהמשיב.

בבש"פ 1753/07 פאדי אבו רקיייה נ' מדינת ישראל, קבע כבוד השופט ס' ג'ובראן:

"סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) מורה לביהמ"ש לבחון, האם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם תהא פחותה. כך או אחרת, בחינתו של ביהמ"ש באשר לשאלת מסוכנותו של הנאשם הינה דו-שלבית. ראשית, מוטל על ביהמ"ש לבחון האם ניתן באופן עקרוני לאיין את מסוכנותו של הנאשם. רק במידה והתשובה לשאלה זו הינה חיובית, יבחן ביהמ"ש האם החלופה המוצעת עשויה לאיין את מסוכנותו."

ועוד:-

"כאשר המקרה, לאור נסיבותיו הקונקרטיות מלמד על כך שלא יהיה די בחלופת מעצר כלשהי על מנת להשיג את תכלית המעצר, אין צורך לבחון חלופות ספציפיות."

"המסוכנות העולה ממעשי העורר דנא היא רבה ובהתנהגותו גילה כי הינו חסר רסן, חסר עכבות וחסר מעצורים, מזלזל בחוק ובאוכפיו, השוטרים. אך בכך לא סגי. חומרת יתר יש לייחס לעובדה שהעבירות בוצעו

ע"י העורר באמצעות רכב ללא ביטוח, ודי בכך כדי להגביר את הסכנה הנשקפת ממנו לציבור, כמו גם נעברו אגב פסילתו מלהחזיק ברישיון נהיגה ובעת שהיה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בגין עבירה דומה. נראה, כי אין מקום לשחררו לחלופת מעצר, בשל מסוכנותו, אשר טרם הופרכה."

אכן, מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה אינו שכיח, אך נסיבות המעשים המיוחסים לעורר, ובפרט חומרתם, יש בהם כדי להצדיק את המשך מעצרו עד תום ההליכים נגדו.

בבש"פ 9573/09 **עבדאללה סלימאן נ' מ"י**, קבע כבוד השופט ע' פוגלמן:

" עברו התעבורתי המכביד של העורר, אופיו הרצידיביסטי, והעובדה שביצע את העבירה המיוחסת לו שעה שהיה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר על-תנאי עקב הרשעתו בביצועה של עבירת תעבורה קודמת - מעידים כולם על מסוכנותו הרבה של העורר."

וכן:-

" מן העורר נשקפת מסוכנות שלא ניתן לאיינה על דרך של שחרורו לחלופת המעצר שהוצעה על-ידו. מסוכנותו של העורר עולה משילובם של המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, ביחד עם עברו הפלילי התעבורתי המכביד."

" ... מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו - וככזה, יקשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שיקבעו בעניינו."

באשר למסוכנות הנשקפת מן המשיב, הרי שהיא נלמדת ממכלול הנסיבות בעניינו, לרבות עברו הפלילי והרשעותיו הקודמות בתעבורה. לאור המפורט לעיל, הנני קובע כי נשקפת מסוכנות לציבור המשתמשים בדרך, מהמשך נהיגתו של המשיב.

בחינת חלופת מעצר-תסקיר מעצר ע"י שירות המבחן:

סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, מחייב את בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה, כמו כן הלכה היא, כי ככלל אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד.

בבש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל, קבע כבוד השופט פוגלמן:-

"במספרם הרב של ההליכים המשפטיים שננקטו נגד העורר בגין עבירות התעבורה הרבות שביצע בעונשים השונים שהושתו עליו בגין הרשעותיו בעבירות אלו, ואף באפשרות של הפעלת המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, לא היה כדי להניאו מלחזור ולבצע פעם אחר פעם עבירות תעבורה נוספות המסכנות את הציבור . כידוע, על-מנת שיוורה בית המשפט על שחרורו של נאשם לחלופת מעצר, עליו בראש ובראשונה להשתכנע כי ניתן ליתן באותו נאשם את האמון שלא ינצל לרעה את דבר שחרורו ויביא להפרת תנאי חלופת המעצר שנקבעו.. מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו - וככזה, יקשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שנקבעו בעניינו.. "

בבש"פ 952/074 אושרי ועקנין נ' מדינת ישראל, קבע כבוד השופט ג'ובראן:-

"אכן על פי רוב, ניתן להפיג את המסוכנות של הנאשם בעבירות תעבורה באמצעות חלופת מעצר ואך לעיתים רחוקות יורה בית המשפט במקרה כגון זה על מעצר עד תום ההליכים... אולם יש ובית המשפט יתרשם הן מאופי העבירה והן מעברו של הנאשם, כי נשקפת ממנו סכנה לבטחון הציבור ולשלומו אשר לא ניתן לאיין אלא באמצעות מעצר עד תום ההליכים."

סיכום והחלטה

מעיון בחומר החקירה כי קיימות בידי התביעה ראיות טובות להביא להרשעתו של המשיב בדין לאחר ששמעתי את טיעוניהם המפורטים של ב"כ הצדדים החלטתי כי יש מקום להיענות לבקשה ולעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. מעיון בתיק החקירה הכולל את דו"חות הפעולה של השוטרים עולות לכאורה קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום.

חלופת מעצר כרוכה תמיד בנטילת סיכון להישנות ההתנהגות העבריינית המיוחסת לנאשם, בנסיבות דנן, לדעתי מדובר בסיכון ממשי שאין מקום לקחתו.

בהעדר אפשרות להפחית את הסיכון הנשקף מהמשיב בכל דרך אחרת, פרט למעצרו, אני קובע כי אין למשיב חלופת מעצר.

אני סבור כי המקרה דנן הינו אחד מאותם מקרים אליהם כיוונה הפסיקה, בהם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופת מעצר.

לאור האמור לעיל, אני מורה כי המשיב יעצר וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

מאחר ולא בוצע תסקיר מעצר, לפי סירובו של הסנגור לקבל את עניין הראיות לכאורה המאפשרות מעצר עד תום

ההליכים, אני מוכן לדון שוב בבקשה בשנית, ולאחר קבלת תסקיר מעצר כאמור.

זכות ערעור כחוק בפני בית משפט מחוזי בתל אביב.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ה, 10 דצמבר 2014, בנוכחות הצדדים.